

Sygn. akt V KK 470/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **S. G.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 9 października 2017 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

S. G. został skazany prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w B. w sprawach o sygn. akt II K 499/16 i II K 586/16 na kary łączne ograniczenia wolności w wymiarze, odpowiednio: dwóch lat (za cztery zbiegające się przestępstwa) oraz 10 miesięcy (za dwa zbiegające się przestępstwa), przy czym w obu wyrokach kara łączna ograniczenia wolności określona została jako

obowiązek wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym. W obu tych wyrokach orzeczono również stosowne obowiązki.

Na skutek wniosku skazanego, Sąd Rejonowy w B. w dniu 9 października 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K [...], wydał wyrok, którym na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. połączył kary ograniczenia wolności orzeczone tymi wyrokami i wymierzył skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności (pkt 1 wyroku). W pozostałych rozstrzygnięciach orzekł o obowiązku powstrzymania się od kontaktowania osobistego ze wskazanymi konkretnie osobami (pkt 2), zobowiązał skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i używania substancji psychotropowych oraz innych środków odurzających (pkt 3), zaliczył na poczet kary łącznej okresy odbytych kar zastępczych (pkt 4), rozstrzygnął o kosztach postępowania (pkt 6 i 7), a nadto stwierdził, iż pozostałe orzeczenia zawarte w jednostkowych wyrokach, podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt 5).

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 17 października 2017 r.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu: *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k.3 polegające na orzeczeniu wobec S. G. kary łącznej w wysokości 2 lat i 6 m-cy ograniczenia wolności, to jest w rozmiarze wyższym od górnego ustawowego zagrożenia, który wynosi 2 lata ograniczenia wolności”*.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście zasadna, a zważywszy na jej kierunek, podlegała rozpoznaniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Jest oczywiste, że zaskarżony wyrok jest obciążony rażącym naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k., skoro kara łączna ograniczenia wolności została ukształtowana powyżej granicy wskazanej w tym przepisie. Uchybienie to miało, co oczywiste, także wpływ na treść wyroku,

gdyż prawidłowe zastosowanie normy zawartej w art. 86 § 1 k.k. mogło skutkować orzeczeniem kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze dwóch lat. Mając na uwadze powyższe konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Jest również jasne, że zaskarżenie wyroku w przyjętej w kasacji formule skutkuje zaskarżeniem wyroku w całości, co oznacza, iż objęte zaskarżeniem są także rozstrzygnięcia w pkt 2-5 wyroku, albowiem te nie mogą istnieć w obrocie prawnym bez rozstrzygnięcia o karze łącznej, do której się odnoszą.

Orzekając ponownie w przedmiocie kary łącznej sąd winien mieć na względzie treść art. 86 § 1 k.k. i wskazaną tam granicę wymiaru kary łącznej ograniczenia wolności.

Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.